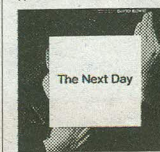

„Tannhäuser” tõi Euroopa ooperivaimsuse Estoniasse

PLAADIVEERG

ROKK

David Bowie ****
„The Next Day”

Bowie kümne aasta esimene plaat (vaata ka: suur üllatus ja meedia-

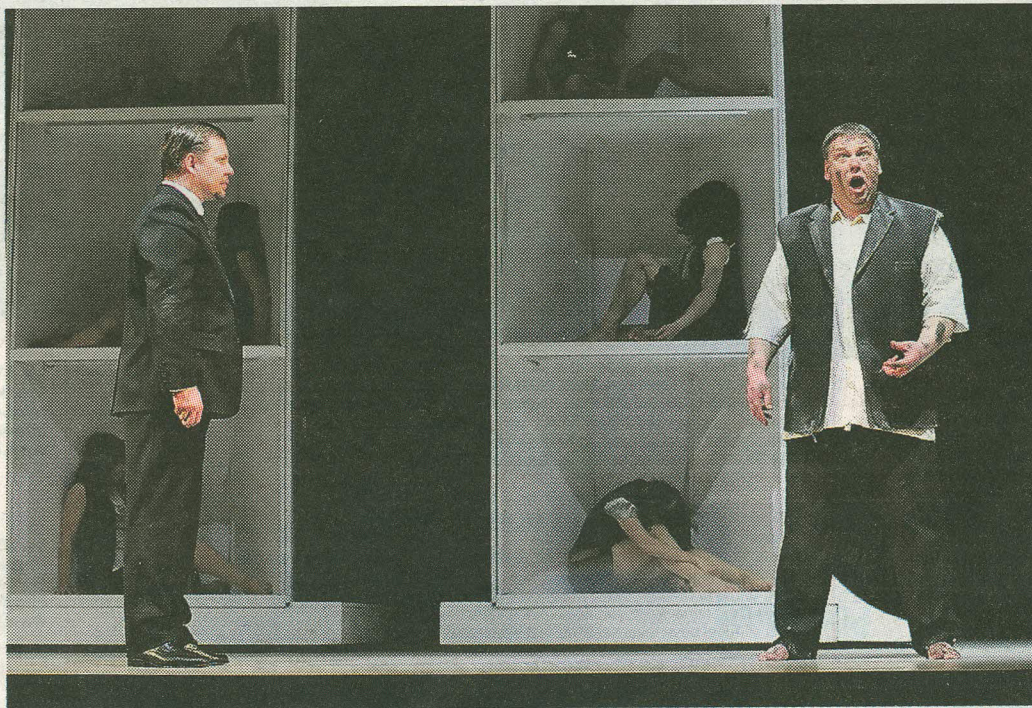
sündmus) on puhas rokkalbum, mis paneb meie peades vastu kajama kogu Bowie suurepärase muusikapärandi. See on äratundmisrööm, sest Bowie on Bowie on Bowie. Tema hää, brutalsed mõtted hoogsalt kitarriroki taktis, vana sõbrana tunduvad meloodiad. Bowie nimi isenesest paneb meid kõiki plaadile natuke väärtust, konteksti ja emotsiooni juurde lisama. Tema 24. stuudioplaadil pole küll ühtki sellist hitti, mis võistleks „Heroes’i”, „Space Oddity”, „Let’s Dance’i” või teistega, aga see on ühtlaselt haarav album, kus „How Does the Grass Grow?” sunnib kaasa laulma ja „Dirty Boysi” refrään on nagu magus mälestus. **• Tiit Laks**

Eesti Päevaleht | reede, 22. märts 2013
Toimetaja: Henrik Iives, tel: 680 4400, e-post: kultuur@ep.lee

Arvustus

Ruth Alaküla ERR-i muusika toimetaja
Andres Laasik toimetaja

Minnesinger Wolfram von Eschenbach (Rauno Elp) pärib kolleeg Tannhäuserilt (Mati Turi) Roomast küsitud andestuse järele.

Foto: Harri Rospu/Estonia

Oli väärt teatraalseid ideid, mis ei tähenda, et teostuse kallal ei võiks norida.

Mati Turi Tannhäuser kohutab Heli Veskuse kehastatava Elizabethiga.

„Tannhäuser” on see juhtum, kus loosung „talendit koju” on toonud väärt tulemust ja sinne publik näeb Euroopa vahvat Siegfriedit

Mati Turi klassik Wagneri teise ooperi kandvas rollis.

Kahtlust pole: ongi meil olemas oma maarahva seast sirgunud Wagneri põhjarassi tenor-kangelane, kel väge ja tehnikat taoliste rollidega toimetulemiseks, ehkki esietenduse närvesöövas õhkkonnas kippus peategelase jalgealune veel kõikumama.

Tannhäuseri roll on mõõgakangelase Siegfriedi omast lüürilisem ja esietendusel Turi osalt alles otsis seda lüürilisust, kuid teots on igal juhul õige.

Laulja saatus on teatrijuhtide meelevaldas ja Elizabethi rolli jõudmine Heli Veskusele on näide selle tõsiasja heast poolest. Isolde pagasiga Veskus kinnistas ennast uues kvaliteedis Wagneri-solistina, pakudes esietendusel Elizabethi laudes publikule rohkelt rõõmu. Mitte ainult vokaalselt jõuline ja tundeline, vaid ka nüansirikas ja sõnu-mõtteid rõhutav laul koos lahtise lavalise mänguga käsvas kõrgetasemeliseks terviklikuks tugeva naiseliku sarmiga rolliks.

„Tannhäuser” tõi olulise võiduka Rauno Elbile, kelle hääle mahedama tämbri päästis järjekindlalt valla Wolfram roll.

Vello Pähn juhatas orkestrit lavatundlikult. Erilist imetlust väärrib heatahtlik abikäsi, mille dirigent esimeses vaatuses peategelasele ulatas. Suur helilooja on kirjutanud oma teooriaheitustes teose terviklikkusest ja püüdlused selles suunas olid Estonia esietendusel tajutavad.

Trumbiks sai koor

Lavastuse trumbiks sai koor, mis mängis end lauluvõistluse stseenis võrratult leidlikku ruumilahendusse. Kahjuks jäid lauluvõistluse puändid välja mängimata. Tundub, et lavastajal oli koos kunstnikuga häid ideid, kuid järjepidevusetus näitab, et teose sügavusteni nad alati ei jõudnud. Ent põhilises sai see euroopalikule kultuuritraditsioonile toetuv muusikadraama ära tehtud ja siinse Wagneri-pegoga on ka Maarjamaa ühinenud ooperi ülemaailmse vennaskonnaga. **•**

„Tannhäuser”

Autor: Richard Wagner

Dirigent: Vello Pähn

Lavastaja: Daniel Slater

Kunstnik: Leslie Travers

Osades: Mati Turi, Heli Veskus, Rauno Elp, Pavlo Balakin jt
Esietendus **14. märtsil** Estonias